

NAGY GÁBOR

Havazás

*Ebben az országos havazásban
amikor kiszakadnak az ég rosszul
összecsomózott lepei és csak dől
csak dől az összefüggő fehérség
mintha meszelt falak omlanának
szédítő függőleges zuhanásban
és vissza nehéz vakolat-felhők
hömpölyögnek hó hó földtől az édig
ebben a föld szívét nyomó lélegzetet
szegő roppant súlyban van-e még valami
a pelyhek menüett-könnyűségéből
a gyónóra kiszabott üdvözlégek
megkönnyebbüléséből vagy megint csak
mint annyiszor már a történelem telein
lehorgadt fejű málhás ló s
takarodót fújó katona szobrát
bádogzengésű fagyömbbe dermesztő
folyóba lőttek tetemét jégkoporsóba záró
százados tölgyek üvegrúdját összeroppantó
csigolyákat fogakat csikorgató
bibliai átkot kiröhögő telein
csak a mindent befedő lepel
föld-ég szegetlen szemfedője
a betemetés élve-eltemetés
jutott a megszegett szó
mandulagyulladásos hideglelésben
amikor égő szemek lázálma csupán
hogy a sívó szélben hó-hullámok
fehér sörénye leng.*

Fénykép

*Ami fény villódzás
az éjszakai égbolton
az mind az ember műve
retusálva a csillagok
Isten a látható egek
mögött sötétkamrában
elfeledett kópia
előhívásra vár*

Vers óra

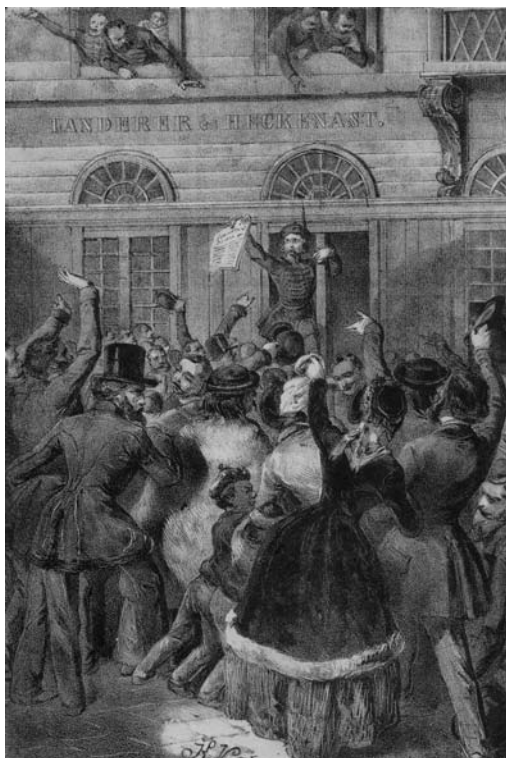
*Nem élet ez csak másolat
alkony-ég indigója
kopírozza át arcomat
a szűz reggeli óra*

*meg kéne valahogy szökni
egy üres hátizsákkal
a szomszédnak sem köszönni
Perint hídján kacsákkal*

*bámulni a nemes kócsag
rezzenéstelen röptét
városszéli csavargónak
jeges szelek kilökték*

*gondoltam még délután a
Perint partján merengve
amikor a kócsag szárnya
széthullott száz pehelyre*

*most az éj reggellel ámit
de az is csak másolat
földtől égi hóhatárig
fúj a szél hó-tollakat*

1848. március 15-én a Landerer és Heckenast nyomda előtt a szabad sajtó első termékeinek szétosztása (Vinzenz Katzler litográfiája)